

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ.

Број 44

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година VII.

Чланови Краљевске Владе у Н. Саду

После посете Суботици, Сомбору и Старом Бечеју, чланови Краљевске Владе, на повратку за Београд, посетили су и наш Нови Сад, а стигли су овамо у понедељак после подне брзим возом у 3 сата и 50 минута. Како је брзи воз требао стићи у Нови Сад већ у 315, то се већ у 3 сата на жељезничкој станици сакупило мноштво грађанства. Међу осталима видели су се: бан Дунавске бановине г. Светомир Матић, са подбаном г. Миланом Николићем и начелницима одељења Банске управе. Командант армије генерал госп. Милош Јовановић са начелницима одељења. Претседник општине г. др. Бранислав Борота са градским одбором. Бански саветници: г. др. Игњат Павлас, Ђура Велић и Јулије Кон. Директор Дунавске финансијске дирекције г. Тодор Бугарски са шефовима одељења. Г. Мита Клицић бивши комесар Бачке области. — Старшина Државног тужиштва г. Жарко Вуковојац. Г.г. Ђока Дунђерски, Павле Поповић-Пепија, Живорад Богдановић, Мирко Балубић, директор гимназије и велика маса света.

Г.г. министри Божа Максимовић, др. Мате Дринковић и Лазар Радивојевић по изласку из вагона поздравили су се са баном г. Матићем, г. др. Боротом и другим претставницима власти и установа, а затим је претседник општине г. др. Борота у име грађанства поздравио министре једним кратким говором.

Са станице су се г. г. министри одвели у Банску управу, где је у свечаној сали заказана конференција, коју је отворио претседник општине г. др. Борота, овим речима:

Част ми је отворити ову конференцију, којој је сврха да поздрави г. г. министре (Живели!) Пратећи њихов пут по нашој лепој отаџбини могли смо увидети, да г. г. министри желе да прикупе народне жеље, да би их могли подастрети на Највишем Месту. Предлажем да се са ове конференције пошаље следећи телеграм Његовом Величанству Краљу:

Његовом Величанству
Краљу Александру Првом
Београд.

Претставници Града Новог Сада, Новосадског, бачко-паланачког, тителског, старо-пазовачког и илочног среза окупљени поводом доласка чланова Владе Вашег Величанства да се на лицу места обавесте о потребама и жељама ових крајева, срећни што у посети чланова Владе Вашег Величанства виде израз очинске бриге

свога народног Краља за благостање, задовољство и напредак народа и земље, хитају да и овом приликом искажу сву неизмерну љубав и спу непоколебиву оданост и верност коју осећају и гаје према свом љубљеном Краљу и Његовом Узвишеном Дому.

Др. Бранислав Борота.

На предлог претседника општине г. др. Бороте упућена је поздравна депеша почасном грађанину града Новог Сада, Претседнику Краљевске Владе госп. Петру Живковићу, која гласи:
Претседнику Краљ. Владе
Господину Петру Живковићу
Београд.

Претставници града Новог Сада, Новосадског, бачко-паланачког, тителског, старо-пазовачког и илочног среза, са свога скупа поводом посете чланова Краљевске Владе, сложни и солидарни поздрављају Господине Претседнице, у Вама првог сарадника Његовог Величанства Краља и неуморног извршиоца Његових племенитих интенција и моле Вас, да верујете да ће увек бити спремни да с љубављу и пожртвовањем изврше све дужности које од њих траже интереси Краља и Отаџбине и да иложе све своје снаге да се остваре епохални циљеви и тежње Његовог Величанства Краља.

Др. Бранислав Борота.

После прочитаних телеграма, претседник општине г. др. Борота је у име грађана града Новог Сада изнео жеље и замолио чланове Краљевске Владе, да се, уколико је то могуће, изађе тим жељама у сусрет.

Затим је у име Соколске жупе Нови Сад поздравио бираним речима господу министре старешина жупе г. др. Игњат Павлас.

Г. Ђока Дунђерски је одржао један подужи говор о пољопривредним приликама у Дунавској бановини, а затим је говорио г. Коста Миросављевић у име Коморе и привредника, који је у своме говору између осталог рекао: „Пратећи ваше путовање по нашој лепој отаџбини, стекли смо уверење, да тим путовањима по жељи Његовог Величанства Краља желите да нам помогнете“.

Жеље привредника је г. Миросављевић г. г. Министрима изложио у 8 тачака, а затим је замолио г. г. Министре, да код Њ. В. Краља буду тумачи привредничких жеља.

Бивши петроварадински градоначелник г. Антуц Милер говорио је у име виноградара општине Петроварадина и околних села, у коме је изнео тешко стање виноградара и каже да само у околини Петроварадина има око 2000 јутара ви-

нограда од којег народ тога краја живи.

У име савеза Српских земљорадничких задруга говорио је бивши комесар Бачке области г. Мита Клицић, који се у првом реду захвалио Његовом Величанству Краљу, што је послао г.г. Министре у народ да чују његове жеље, а затим је у подужем говору изложио потребе и жеље привредника.

У име грађана града Новог Сада поздравио је г.г. Министре г. др. Бранко Николић, краљев-

ски јавни бележник и у име правника је рекао, да би требало повећати број нижег судског особља, како би суд могао бити што експедитивнији.

По завршеним говорима претставника народа, говорили су министри г.г. Божа Максимовић, др. Мате Дринковић и Лазар Радивојевић, после чега је закључена конференција, а затим су г.г. Министри примали претставке појединаца. У 8 часова увече г.г. Министри су отпутовали за Београд.

Бројно стање државних службеника

Министарство финансија је ових дана штампало у засебној публикацији једну статистику од велике важности, која носи наслов: „Прегледи бројног стања државних службеника и личних и материјалних расхода по буџету за 1930/31“. Ово је први пут да се овом важном проблему односа између личних и материјалних расхода у нашем буџету посвети озбиљнија пажња. Податци изнесени у овој публикацији јесу драгоцени и могу послужити као путоказ званичне финансијске политике на пољу свестраног савирања нашег буџета.

У овој се статистици констатије на првом месту, да је бројно стање државних службеника по буџету за 1929/30. износило 187.165 службеника, а по буџету за 1930./31. годину 201.058 службеника. Према томе, овогодишњи буџет је показао вишак у бројном стању државних службеника од 13.893 службеника. Из детаљнијег прегледа се види, да је тај вишак забележен у највећој мери код следећих ресора:

Министарство саобраћаја 5538
Министарство војске и морнарице 2547, Министарство унутрашњих послова 2488, Министарство просвете 1868, Министарство социјалне политике и народног здравља 1833, Министарство финансија 1089, итд.

Из посебне рекапитулације види се, да је ово повећање настало код следећих група службеника: I категорија 1486, II категорија 1081, званичници 1306, дневничари, контрактуални и хонорарни службеници 5386, подофицири и жандарми 2038, и т. д.

Бројно стање државних чиновника по банским управама, јесте ово по буџету за 1930./31.: Дравска банска управа 5747, Савска банска управа 8545, Врбаска банска управа 2079, Приморска банска управа 2623, Дринска банска управа 4504, Зетска банска управа 3353, Дунавска банска управа 7191, Морavsка банска управа 3534, Вардарска банска управа 4717, Управа града Београда 1835. Свега 44.128.

Преглед личних и материјалних расхода по буџету за 1930./31. јесте следећи: Државна администрација, лични 4.117.867,279; Државна привредна предузећа и установе динара 1.432.634.696. Свега Динара 5.550.501.975 или 41,58%.

Државна администрација, материјални Динара 4.329.839.176; Држ. привредна предузећа и установе, матер. 3.467.672.009. Свега Д. 7.767.511.185 или 58,42%.

Укупан износ личних и матер. издатака по буџету за 1930./31. износи, дакле, 13.348.013.160 дин

Година дана консолидационог рада

Велики дневни лист „Дер Бунд“, који излази у Берну од 5 октобра доноси о нашој Краљевини чланак, који у целости илашамо:

Ових дана навршила се година дана како је Краљ Александар дотадашњој Краљевини Срба Хрвата и Словенаца дао специјалним законом ново јединствено име „Краљевина Југославија“. 3 октобра 1929. године била је спроведена и подела

краљевине у девет аутономних бановина, најављена 6 јануара 1929. године краљевским манифестом. Тиме је била завршена прва фаза рада владе и отворен други период систематичног рада и унутрашње консолидације и сад, после године дана сталног напора и неуморне енергије, могао је претседник владе, генерал Живковић који се ових дана вратио са свог првог званичног и пуним успе-

хом крунисаног пута у Загреб, поднети краљу радостан извештај о резултатима своје владе. Као и приликом свога инспекционог пута, пре два месеца, кроз Босну и Далмацију, Сарајево и Сплит, тако је и сад претседник владе био, у септембру, у хрватском главном граду Загребу одушевљено поздрављен од хрватских маса и дочекав с неограниченим одушевљењем, као први Краљев сарадник.

Приликом одушевљеног дочека, које је цело становништво Загреба приредило претседнику владе, писале су загребачке „Новости“ да ове манифестације хрватског становништва, а особито хрватске омладине, имају велики политички значај, пошто пружају најбољи доказ, да одлуке Краља и идеје које је претседник владе, у споразуму са својим колегама у влади спровео, наилазе на пуно признање најширих хрватских народних маса. Град Загреб поноси се да може поверити

судбину, заједно са судбином хрватског дела југословенског народа, делању, у правцу братске солидарности са Србима и Словенцима, те за то пружа своју пуну помоћ југословенској државној идеји.

У свом кратком и јасном поздравном говору, формулисао је претседник владе, генерал Живковић, неколико тачака југословенског државног програма, овако: „Југославија значи не само јединство народа и државе, она није само потпуна духовна национална солидарност Срба, Хрвата и Словенаца, него она значи и потпуну једнакост и потпуну равноправност свих држављана и свих покрајина које су све наше и које нас подједнако воле. Љубљанско „Јутро“ пише, да Загребачке манифестације значе такође верност према и југословенској државној идеји.

Тако је био боравак претседника владе у Загребу од највећег значаја за углед и ауторитет Југославије пред целим светом

ратура, која се односи на Руњанина и на рад свих оних, који су му били претече (не мислим у музици него у раду око буђења националне свести и тежње за уједињењем јужних Словена).

Имам само књигу *Ilirski Glazbenici, napisao Fr. Š. Kuhač (Zagreb 1893. Izdanje Matice Hrvatske) i spomenicu (управо spomen-spis), што ју је издао Klub Hrv. Književnika u Osijeku* приликом постављања спомен-плоче на кући у Винковцима, у којој се Ј. Руњанин родио. То и ништа више. Но ја бих још што више о њему, ако има. Осим тога ја бих рад прочитаи и сазнати: да ли је и на хрватској страни било већ до Гајевог покрета каквих тежња за уједињењем и у чему се те тежње манифестовале. Секретар Матице Српске Ваца Стајић упозорио ме је на дело Рачкога *Jugoslavenski pokreti*, које књиге нема овде у Новом Саду. Затим на копију Корјанић-Неорића грба Душана Силног, што га је израдио Душанов *rex insigniorum Ручић* (име му не зна Стајић). Та копија се чува негде у Загребу, ваљда у Академији знаности и уметности. У погледу ове копије био бих задовољан, кад бисте је Ви видели и кратко описали; а ону прву поменућу књигу волео бих да је имам и ако се може купити да се купи. (О Гундулићу и Качић-Миошићу већ знам шта су и какви су били у овом погледу).

Summa summarum је Вас лепо молим да ме упозорите на литературу, која ми је у реченом већ предмету потребна. И ако се која од тих књига може купити, да дате налог којој тамошњој књижари да ми ју поузећем пошаље. А о оном што није за куповање на шаљање да ме обавестите шта тамо има. Имам у рукама *Poviest Hrvatske od T. Smičiklase*, али се у њој тако тешко може разазнавати. Тако и, пр. нисам могао помоћу ње проверити да ли је истина у роману Владана Ђорђевића о цару Душану, да је сестру овога узео за жену хрв. бан Младен Шубић?

Кад је био овде „*Lisinski*“, упознао сам се и са његовим потпредседницима г. Л. Полцом и Драганом Албрехтом, као и са господом овог последњег. Од њих сам сазнао да сте у познанству и пријатељству, па сам од њих сазнао и то да сте „*Obzor*“-ов рецензент за музику, а казали су ми и Вашу адресу. Молим Вас као сарадника „*Obzor*“-овог да по могућству потпомогнете нашу акцију за Руњанина. У виду нам је моментал, који се даје „израбити“ у корист зближења између Срба и Хрвата. Један примерак нашег огласа послали смо већ вашој редакцији, а шаљем један примерак и уз ово писмо. У одбору су часници: ја као председник, Јов. Храниловић као потпредседник, проф. Франьо Малин и (бивши католички свештеник у Истри) Морин Главина као тајници, а апотекар Милан Попић као благајник; чланови одбора су пак прочељници свих званичних и приват. корпорација у Н. Саду

и Петроварадину. Дакле нису само Срби, него и Хрвати, којих је у часништву већина.

Како живите тамо? И како сте са здрављем? Како то споља Вам?

Ја сам здрав, али сам по добро оседио те ме силом рачунају у много старијег него што сам. Деца су ми чиновнице у Ц. К. Заводу. Нисам још ниједну удао.

Новог овде нема, бар не интересантног. У Н. Саду је сад пуно нових људи са разноликом културом и менталитетом. Један вир-вар. Какве јединствене акције и заједничких покрета нема. Људи се и не познају међу собом. Ми староседеоци једва се видимо међу новонасељеним.

У позоришту се приказују драма, опере — на неке одем, али после онога, што сам видео и чуо, све је то *für die Katz!* Требао би човек да има детињу машту па да од тога створи нешто лепо и уметничко. А ја сам већ старији па не могу то.

И... много се баш балканизирамо. Чак и у чему не бисмо морали. Куд се деде она углађеност, смисао за рад и лепоту?

Волео бих да се још кад год састанемо, и у нади да ћемо се видети, бележим се са непромењеном захвалношћу

Ваш ученик

Веља Миросављевић.
(Наставиће се).

Јован Грчић.

ПРОТА ВЕЉКО МИРОСАВЉЕВИЋ — IN MEMORIAM —

Наставак*)

Кад су, године 1921, са земљом сравнили стару из 1797, Јовановску црквицу и са гробља око ње разнели лешине старих Новосађана, Миросављевић је написао књижицу с натписом „Св. Јовановска црквица у Новом Саду“. У тој књижици изнео је како историјат те црквице тако и њезине знаменитости, описао је њену унутрашњицу и обрекао је да ће приказати Св. Јовановску цркву у новом облику јој, кад се, по закључку црквене скупштине буде обновила на успенском гробљу.

Исте, 1921, године покренуо је живу акцију, да се на успенском гробљу дигне споменик Јосифу Руњанину (1821—1878), који је на песму Антуна Михаљковића (1796—1861) с натписом „Хрватска домовина“ (из 1835), по мотиву једне арије из Доњетијева („*Gaetano Donizetti, 1707—1848*) опере „*Lucia di Lammermoor*“ (из 1835) сложио хрватску имву „*Лијепа наша домовина...*“.

О свему томе обавестио ме је у овом свом писму:

Нови Сад, 10. (23.) дец. 1921.

Врлопоштовани
господине професоре,

Ви можда знате а можда и не знате да Св. Јовановске црквице и гробља око ње нема више. На том месту се већ зидају куће а црква и мртви пренесени су у успенско гробље. Тај посао сам ја руководио и кад сам, пре него што ће се црква разградити, изнео из ње

све што сам нашао — прегледајући касније исте ствари, наиђем на Жефаровићев „*Домъ Неманинъ*“ што је израдио по налогу Арсенија IV Шакабенте. О том раду Жефаровићевом ја догле нисам знао и већ сам мислио да је исти остао досад непознат. Знајући да сте Ви живи лексикон, ја ћу да погледам у Вашу Историју српске књижевности и — гле! у њој на стр. 61 наиђем на упућивање (ово је већ треће „на“) Руварца у Стражилову од г. 1881. Доиста, тамо нађем описан тај „*Домъ Неманинъ*“, не баш тачно, али тек сазнали су за њега други пре мене. Но, што му драго! ја нисам ни имао намере да се прослави, јер сам сасвим случајно доспео у прилику да се заинтересујем том старином.

Мени данас друго нешто треба и ја мислим да се ни овога пута не ћу преварити, ако се на Вашу помоћ ослоним.

Ја сам покренуо једну акцију, и не помишљајући у какве ћу све послове тим поводом упасти. Покренуо сам акцију да се подигне споменик на гробу Јосифа Руњанина, који је потпуно затрвен. О Руњанину знао сам само да је композитор хрватске химне, да је био Србин и да је као умир. потпуковник умро у Новом Саду. Нешто мало раније од мене покренуо је *Klub Hrv. Književnika u Osijeku* акцију да му се прослави 100-годишњица, а министарство просвете нареди да и школе узму учешћа у тој прослави. Тим поводом морао сам редакцијама нашим да напишем пригодне чланчиће, а на позив директора овд. женске гимназије г. Ст. Милованова одржао сам пред ученицима говор о животу, заслугама и значају Ј. Руњанина.

Овај потоњи мој напис (да се србијански изразим!) ја бих штампашао, али има неких напомена у њему, које бих требао да проверим, односно да их допуним. Треба ми, дакле, лите-

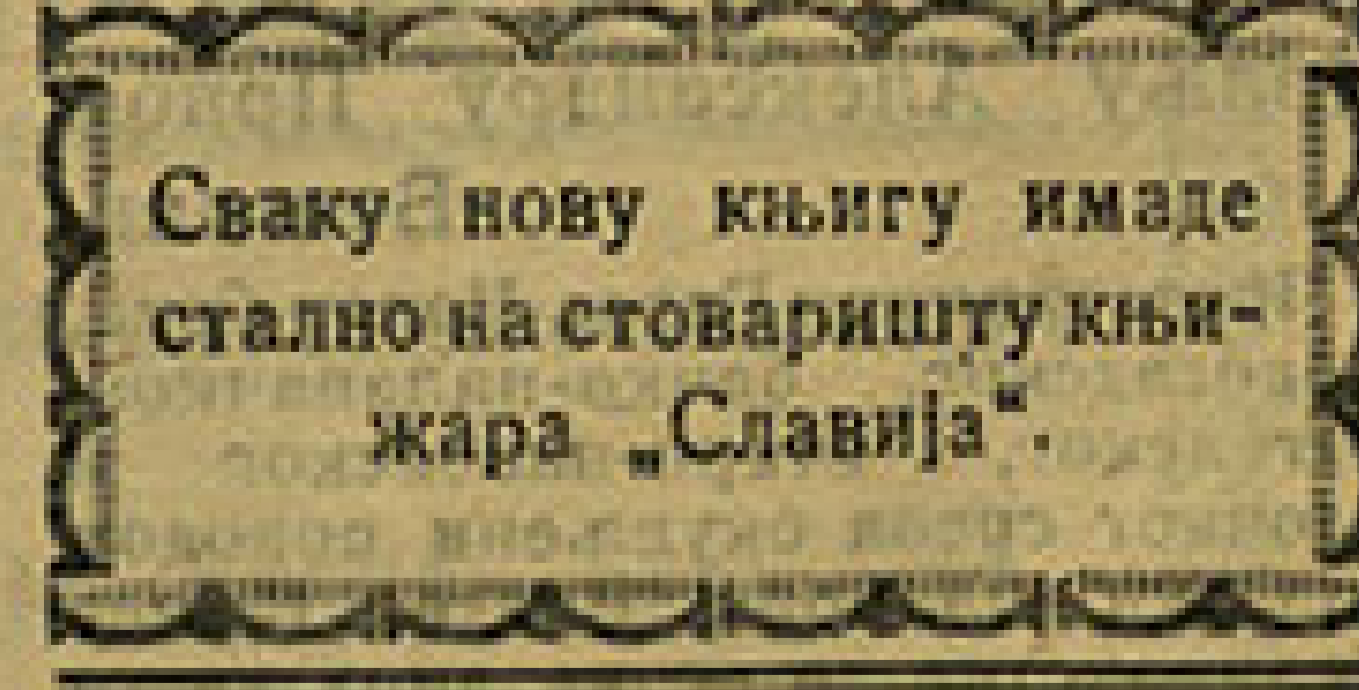
*) У прошлом се броју у овај напис поткрале неколике погрешке, које овим исправљамо. На првој страни, у првом ступцу тог написа, у 15 реду одоздо, стоји: даће а треба: да ће, у 23 реду одоздо стоји: са а треба: га; у другом ступцу, у 31 реду одоздо стоји: ајлер а треба ајрел; на другој страни, у првом ступцу, у 15 реду одоздо, стоји: натезу, а треба натечу, у 9 реду одоздо место: народа треба да стоји: партира, а у 8 реду одоздо место: стерторски треба: стенторски.

ТЕК-ТЕК ДА СЕ ЗНА

Имећу Новог Сада и Футога оправља се друм, те сав колски саобраћај мора да се обавља т. зв. летњим путем. Како је на том друму врло жив саобраћај, јер дневно по неколико стотина кола и аутомобила и десетак аутобуса иде, може се замислити како на овом јесењем кишовитом времену изгледа саобраћај по том летњем путу т. ј. мору блата.

Позориште је успешно почело своју сезону; публика, узевши у обзир општу тешку финансијску и привредну кризу, још доста добро посећује претставе. Али се ипак стално чују изражаје жеље, да би потребно било, да наш град има своју позоришну зграду.

Много се говори о хигијени, а мало се наје на чистоћу. Није само да улични чистачи остављају смет на сметишту одмах ту на празном простору при улазу у булевар, него треба отићи на вашириште иза државне болнице, па видети какво је тамо истовариште смета, али уједно и легло бацила.

Сваку нову књигу имаде стално на стоваришту књижара „Славија“.

ДРВО, УГАЉ, КОКС. — Дрвара Д. Вјелић, Нови Сад. Телефон 20-10.

Друштво „Књегинја Зорка“ у Н. Саду

Културно-хумано друштво „Књегинја Зорка“ у Новом Саду, на почетку је свога друштвено-сезонског рада. У прошлим бројевима „Новога Сада“, ми смо са пуном објективношћу нотирали и одавали признање друштву за успешну и продуктивну акцију око остварења самога циља, који програм поставља. Говорили смо још и то, да је друштво, за релативно кратко време — будући да је младо од свога организовања — постигло симпатичне резултате рада и да сигурно корача напред. Ту чињеницу смо ми тим пре износили са похвалом, што је иста као таква и посведочавана. И док смо о свему томе писали, ми смо топло желели, да та активност која је у друштву владала, задржи своје место у њему и надаље, јер смо видели, да друштво „Књегинја Зорка“ има услова и момената за рад. Казали смо одмах на почетку да је друштво на прагу сезонског рада. Друштво и ове године води г-ђа Стевка Слипчевих, која у хармонији са управним одбором, даје врло добре директиве у правцу плодне делатности. Посетио сам г-ђу Слипчевих и замолио да ми у форми једнога интервјуа, да извесне информације у погледу друштвеног рада за ову годину. Госпођа се кулантно одавала и у краћем разговору дала тражена обавештења. Морала се ограничити у погледу изјава, поште ће друштвена седница бити сазвана за 1 новембар о. г. на којој

ће се детаљно третирали разна интерна питања.

„У оквиру чега ће се кретати овогодишњи програм“?

„Главна тачка нашег програма је хумана и према истој ће бити управљена сва наша акција. Једном речи, исто као и до сада! Друштво ће са приређивањем своје три чајанке — са програмима националног карактера — добивени приход употребити на хумане сврхе. Но, поред те три, фиксираних са обзиром на датум чајанке, које ће се одржати 16 о. м., 4 јануара и 22 фебруара 1931 год. више чајанки наше друштво неће приређивати, пошто је то Културни Савез тако поделио, јер долазе у обзир друга месна друштва — гледа ћемо, да на личну иницијативу приредимо једно две-три приредбе мањег стила. Као што Вам је познато, наше се друштво носи са идејом, да уз моралну помоћ, своје централе из Београда, подигне једно обданиште у Новом Саду, или дом томе слично. Истина, треба ће за то дуже времена, но ми верујемо у успех!“

„Колики је број чланица до сада у друштву“?

„Друштво броји око 120 чланица, но живо ће се радити на томе, да се тај број прошири. У ту сврху ће се кораки предузети. У осталом сада на првој нашој седници, израдиће се детаљан програм рада и додирнути све важније тачке“.

Захваливши се на информацијама ја сам се повукао.

С. Цеца-Секулић.

Из Новосадске трговачке омладине

Сезона рада у новосадској трговачкој омладини је отпочела. Отворио ју је Спортски Клуб исте омладине, под именом Просветног Одсека, у омладинским просторијама, у суботу 26 прошлога месеца. Нама су још у свежој успомени остала села, која су приређивана на личну иницијативу Просветног Одсека, који и ове године води г. Коста Живојновић, чија је организаторска способност апсолутна. Па с обзиром на тај моменат, а у вези села од 26 прошлога месеца, које је одржао Спортски Клуб, имамо да учинимо извесне примедбе. Село овога пута није било организовано у погледу програма. Види се јасно, да се трком ишло, да се исти састави и сервира као такав публици. Другим речима, програм није био довољно зрео, да се изнесе пред јавност. Аранжери истога требали су имати свакако у виду ту чињеницу, и према истој се оријентисати. Зашто се у таком темпу журило? Да ли је пред очима стајао неки посебан циљ, који се требао оставити на жељу њих неколице? Како дознајемо Спортски Клуб је једна грана, односно секција Просветног Одсека, који треба да ради по директивима истога. Овога пута беше обратан. Просветни Одсек се није ни питао, са каквим програмом да се изађе пред публику. Спортски Клуб то није смео апсолутно

учинити! — ако код чланова истога, и мало постоји свест и јасан појам о дисциплини и становитим дужностима. Но, тај свој поступак је Спортски Клуб живо осетио! То село, које су они аранжирани, претрпело је потпун фијаско. И у материјалноме погледу, а специјално у моралноме. Господа предавачи беху одустали од својих предавања с обзиром на мали број присутних, а и потребнога расположења и воље да се говори, није било.

Жеља нам је још само то, да Спортски Клуб у будуће не аранжира своја села под именом Просветног Одсека и као таква анонсирани, јер нема смисла, да за њихов неуспех пада тамна сенка на Просветни Одсек, чија су села вазда крунсана са успехом, и која имају свој просветно васпитни циљ и карактер.

Ванредна скупштина Матице Руске.

Управни Одбор Матице Руске на основу тач. 12 свог статута позива своје чланове на ванредну скупштину, која ће се одржати на дан 9 новембра о. г. у три часа по подне у дворани Матице Српске.

На дневном реду је избор председника, потпредседника, и три члана Управног Одбора на

место досадашњих, који су поднели оставке.

У смислу тач. 13 статута, друга законита скупштина, са сваким бројем присутних чланова, одржаће се за један сат касније.

Матица Руска има више од 300 редовних чланова, 20 доживотних, већином познатих новосадских адвоката, доктора медицине, професора гимназије, трговаца и 2 почасна члана а то су: Митрополит Кијевски Антоније и Епископ Новосадско-Бачки д-р Иринеј Ћирић.

За пет година рада, уз активну помоћ српске и словенске елите духа, Матица Руска створила је одличну Библиотеку и од 1 октобра о. г. отворила је Бесплатну Читалоницу у улици Кр. Петра, бр. 27 зграда Владе Стефановића.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

Премијера „Мис чоколаде“.

Управа нашег позоришта поред одличне своје трупе ангажовала је и неколико чланова оперете, како би и оперетским претставама могла изаћи у сусрет жељи позоришне публике. Ово је без сумње добро учињено, јер смо уверени да ће овако разнолик репертоар драмски и оперетски, више задовољити публику.

Оперетски ансамбл, попуњен у главном члановима драмске трупе, приказао се у уторак премијером веселе оперете „Мис чоколаде“. Премијера је одлично успела и свако се признање мора одати како редитељу г. Добрићу тако и диригенту г. Војтеховском, који је са члановима војног оркестра одлично интерпретирао лаку и модернистичку музику ове оперете од Б. Грина.

У времену када нас тешке материјалне и друге бриге и сувише море и тиште, добро пада мало разоноде и смеха, Оперета као што је, „Мис чоколаде“ врло је погодна за такву разоноду. Пуна шале и лакрдије, лаких и пријатних мелодија ова весела оперета са лако схватљивом садржином и ситуационим заплетом комике, цело је вече у сталном смеху држала публику. Овакав успех има се дакако приписати и нашим одличним уметницима. Г-ђица Астрова у насловној улози приказала се први пут нашој публици и постигла је врло леп успех како својим певањем тако и шармантном лепом игром. Исто је тако добра била и г-ђица Бркић, која је такођер симпатична бинска појава и одлична глумица. Г-ђа Харитонових и г. Добрић били су управо јунаци вечера јер су својим комичким играма стално кроз сва три чина подржавали смех публике. Симпатично је поздрављен и оперетни тенориста г. Клокочки, који располаже лепим и пријатним гласом, те је у њему наша оперета добила одличну снагу. Г. г. Старчић и Бандић показали су се овог пута као одлични комичари, а исто су тако врло добри били и г-ђа Формачек, те г. г. Динић, Савић, Душановић, и Л. Јовановић.

Публика је овом оперетном претставом у потпуности задовољна била, што је и честим

френичним аплаузом документовала. Констатујући тако с једне стране одличну игру оперетног ансамбла нашег позоришта а с друге стране и општу жељу публике, уверени смо да ће управа позоришта на овосезонски репертоар ставити што већи број оперета. Леп одзив и посета публике на овој првој оперетној претстави (упркос што је крај месеца, а то се мора узети у обзир!) дају оправдану наду, да труд и амбиција нашег оперетног ансамбла као и драмског неће остати не хонорисани, јер наша позоришна публика неколико година без позоришта и ако се нешто већ и отуђила и одвикла од позоришта, ипак ће својом посетом све више помоћи ову нашу уметничку и културну институцију, о чему сведочи и то, да на претставама видимо све већи број посетилаца.

Изврш. бр. 97/930

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће се услед решења Среског Суда у Новом Саду бр. 14686/929 у корист тражиоца извршења фирме Ауш и другови к. д. Хофер и Шранц Клајтон Шутлевог из Новог Сада заступана по адвокату Дру Хандлер Сигмунду из Новог Сада заменик Др. Фишер Евген из Титела, против извршеника за наплату Дин. 11678 главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику о пленидби бр. Гв. 426/930 и процењене на Дин. 19000 и то: кукуруз и ауто.

Јавна ће се дражба одржати на дан 13 новембра 1930 у 3 сата по подне у Горњем Ковиљу у кући дужника бр. 34.

Тител, дне 23 октобра 1930.

РАНКО САВИЋ
судски извршилац.

Изврш. бр. 414/1930.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60. 1881 објављује, да ће се услед решења Среског Суда у Новом Саду бр. 6626/1930 у корист тражиоца извршења Рајнер Симона из Новог Сада заступан по адвокату Дру Тибор Дезидеру из Новог Сада против извршеника за наплату Дин. 3204 главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари описане у записнику о пленидби бр. Гв. 706 и 546/1930 и процењене на Дин. 6020 и то: разни гостиничарски намештај и инвентар, собни намештај, хмељ, вино и шиваћу машину.

Јавна ће се дражба одржати на дан 8 новембра 1930 у 8 сати пре подне у Будисави код дужника у радњи и стану.

Тител, 19 октобра 1930.

Ранко Савић
судски извршилац

Штамповарија Душан Чамара
и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.

Припослано*) МАСКУ ДОЛЕ...

У последње време одомаћиле су се нездраве појаве у нашем новинарству, које профанишу и унижавају овај иначе позив пун части, па ваља једаред пречистити појмове шта је управо дозвољено у новинарству а шта је опет обична крађа, која као и свака друга потпада под одредбе закона.

Пре свега није новинарство шаблонско преношење вести и вештачко одржавање, јер тако једнострано и шаблонско новинарство је на штету угледа правог новинарства и новинарског положаја уопште.

Ако неко случајно и постане дописником неког листа за које нема услова, пре свега јер не зна језик на коме тај лист излази, већ му све ради други на мору или из милостиње, али не можемо допустити, да овакви своју интелектуалну зачмалост и сиротињу попуњавају туђим радовима, просто преписивајући туђе радове и објављујући их као своје.

Тако сам се изненадио ових дана, када сам прочитао у једном Београдском листу под потписом новосадског дописника Андрије Бауера моје чланке, које сам објавио у изложбеном броју „Југословенског Дневника“ од 28 септембра. И ако је ред речи мајсторски испретуран он је у суштини исти а по негде и читави пасуси су просто преписани.

Разумем још преношење мојих вести, које овај несавесни дописник сервира своје листу коме иначе не служи на част, али овако драстичне плагијате и преписивање мојих чланака не могу дозволити а зашто ћу га као за обичну крађу и плагијат тужити суду а ако се овакви случајеви понове бићу присиљен и другше задовољење себи прибавити.

Оволико само, да скинем маску томе интелектуалном крадљивцу, који се кити туђим перјем а ради чега ћу поднети суду тужбу ради плагијата.

САВО МЕДЕНИЦА
новинар.

*) За ствари под овом рубриком уредништво не одговара.

Савет Општине града Новог Сада

Број: 46163
24 октобра 1930 год.
Нови Сад.

Оглас.

Гр. Савет ће набавити путем усмене јавне лицитације следећа одела и обуће: 1. За гр. Надзорништво, а) 20 пари одела, б) 20 пари шињела в) 20 пари ципела. 2. За гр. Послужитеље, а) 13 пари одела, б) 13 пари ципела. 3. За гр. Пожарну чету, а) 20 пари зимских кнута, б) 20 пари одела в) 20 пари ципела, г) 20 пари чизама.

Лицитација ће се обавити 14 новембра 1930 у 10 сати пре подне у канцеларији гр. ек. одељка (Јеврејска бр. 4) где се и поближи услови могу за време званичних часова добити.

Др. Борота
градски начелник

После Х. А. Ш. К-а након 10 година долази нам у госте вишеструки првак Југославије и првак Загребца С. К. „Грађански“ звани „Пургери“ на гостовање 1 и 2 новембра.

„Пургери“ у суботу играју на игралишту „Раднички“ против истоименог клуба, а у недељу против првака Новог Сада С. К. „Војводина“ на игралишту „Карађорђе“.

Обе утакмице почињу у 3 сата поподне.

Оба клуба нежалели труда и материјалних жртава, довођењем „Грађанског“ пружају новосадској публици првокласан програм, те се надају обилној посети.

У чети „Грађански“ играју наши познати интернационалци: Михелчић, Першка, Рајковић, Бабић и други.

Изврш. бр. 675/1-1930.

Дражбени оглас.

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1881 год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника пописане у пленидбеном записнику Гн. број 10694/930 и то: плодужитак 5 јутара и 340 квадратних хвати, ораће земље, у атару општине Темерин на поседу уд. Ане Фербах у потесу. „Баном“ издати под закуп за економску годину 1930/1931 процењене на 8000 дин. обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Хаднађев Милан, заступа Др. Нађ Бела адвокат у Сомбору, ради 28250 дин. гл. и спп.

Дражба ће се одржати дана 6 новембра 1930. у 9 сати пре подне у Темерину код општинске куће.

Купац је дужан у смислу §§-а 107 и 108 зак. чл. 60 из 1881 године купљени предмет одмах исплатити и преузети.

Нови Сад, 1 октобра 1930.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 9/1930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће на основу одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду број 1193 и 3180/1930 у корист т. т. Лудевит Клаји из Загребца заст. по Др. Стевану Адамовићу из Новог Сада, зам. Др. Илије Седера, адвоката из Загребца ради 6998 динара главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнине: пољопривредне машине, моторе, делове машина и ауто процењене на 27850 динара.

Јавна продаја одржаће се дне 14 новембра 1930 у 9 сати пре подне у Новом Саду у радњи овршеника Железничка ул. бр. 100

Нови Сад, 11 октобра 1930.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршилац

Изврш. бр. 679/1929.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 12657/929 у корист тражиоца извршења Ван Беркелов из Загребца (кога заступа Др. Хандлер адв.) против извршеника за наплату 6300 динара главнице и прип. на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. — и процењене на динара 19000 дунашки намештај, коњак и ликер.

Јавна ће се дражба одржати на дан 25 новембра 1930 у 11 сати пре подне у Новом Саду у Краља Петра ул. 10.

Нови Сад, 25 октобра 1930.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 286/1929.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. 2262/1929, у корист тражиоца извршења Гебридер Церф из Беча (кога заступа Др. Хандлер адв.) против извршеника из Новог Сада за наплату 401 А. шил. главнице и прип. на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. — и процењене на дин. 20400 разно покућство.

Јавна ће се дражба одржати на дан 17 новембра 1930 у 11 сати пре подне у Н. Саду, Београдски кеј 3.

Нови Сад, 17 октобра 1930.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 191/1930

Дражбена објава

Потписани судски извршитељ у смислу § 102 зак. чл. 60-ог 1881 год. овим објављује да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду бр. 8118/1929 у корист тражиоца извршења „Дунав“ осиг. друш. из Новог Сада заступаног по дру Сигмунду Хандлеру адвокату из Н. Сада против извршеника ради намирења Дин. 583 главнице и сп. п. на јавној дражби продати покретнине које су пописане у пленидбеном записнику Бр. Гн. 3481/1930 год. и то поименце: канабе, тоалет огледало, два жута двокрилна ормана, један чардак од 2 и по хвата и т. д. и процењене на 8900 дин.

Дражба ће се одржати 5. новембра 1930 у 11 сати пре подне на лицу места у Новом Врбасу (у стану дужника).

Кула, 21 октобра 1930.

Тигерман Ернест
судски извршитељ.

Изврш. бр. 233/1929.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду донесеног под бр. 12824/28

у корист тражиоца извршења Савин и Рељин из Пашајева (кога заступа Др. Григоријевић) против извршеника из Ст. Шова за наплату 1600 динара главнице и прип. на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн 5484/29 и процењене на динара 6200 собног намештаја, 1 коњ, 1 кола, 1 шиваћа машина, 1 серсам и т. д.

Јавна ће се дражба одржати на дан 10 новембра 1930 у 10 сати пре подне у Ст. Шове.

Нови Сад, 11 октобра 1930.

СТ. ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ

Изврш. бр. 763/1930.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 год. објављује да ће се услед решења Среског Суда у Новом Саду донесеног под бр. 3248/1930 у корист тражиоца извршења фирме Руд. Бехер и Фр. Мелихар из Н. Сада заст. др. Тибор адв. из Н. Сада ради наплате Дин 3552 и 50 пара главнице и сп. п. на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику овршног под бр. Гн. 4145/1930 год. како следе: 3 камаре жита, 1 нова циркула, 1 крмача са три шарена прасета, 8 комада назимади и 20 гусака и процењене на 8100 динара.

Јавна продаја ће се одржати дана 3 новембра 1930 год. у 10 сати пре подне у Ст. Бечеју, на салашу овршеника.

Ст. Бечеј, 8 октобра 1930.

Живковић Трива
судски извршилац

Изврш. бр. 317-4-1930.

ДРАЖБЕНИ ОГЛАС.

Потписани судски извршилац на основу §-а 102. зак. чл. 60 из 1881 г. објављује да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника пописане у пленидбеном записнику Гн. бр. 4820-930 и то: локомотива саугас 25 НР. дрешмашина и елеватор процењене на 25000 дин. обављеном оврхом у корист оврховодитеља како следи: Шосбергер Лудвиг, заступа Др. Нађ Фрања адвокат у Новом Саду, ради трошкова.

Дражба ће се одржати дана 3. новембра 1930. у 3 сата по подне у Темерину на стану овршеника стари млин.

Нови Сад, 10 октобра 1930.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршилац.

Вреће

цераде и канап
најјефтиније код

АВРАМА ШИФА

завод за позајмљивање врећа
и церада.

Творничко стовариште:
морске траве, коњске струне,
ћебета, гуртна, кудељних цев
и т. д.

НОВИ САД

Телефон 24-03. Брз.: Јутешиф

Подножица:

БЕОГРАД-САВА.

Тражите ценовник.